Intencje Mszalne 21 - 27 grudnia 2009 r.

Poniedziałek, 21 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Ryszard Mazur
	18.00	+ Maria Łabaj /od bratanicy Ewy z Rodziną/
Wtorek, 22 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Anna i Albin Żurek
	18.00	+ Izydor Woźniak i Rodzice
Środa, 23 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Teresa Czepiec
	18.00	+ Wiktoria i Piotr Totoń
Czwartek, 24 grudnia 2009 r.	**7.00**	1. + Józefa (ona) i Adam Szczygieł, zmarłe ich dzieci: Jan, Franciszka (ona), Jadwiga, Karolina oraz Bolesław i Stanisław 2. + Adam, Kazimiera, syn Adam Wójtowicz
Piątek BOŻE NARODZENIE 25 grudnia 2009 r.	**0.00**	1. + Tadeusz Łuszczek /od wnuczki Marzeny i prawnuczki Klaudii/ 2. + Kazimierz Olczyk
	7.30	+ Zofia i Jan Sikora oraz ich Rodzice
	9.00	+ Jan Wiktoria Styrna i zmarłe Dzieci
	10.30	+ Tadeusz Ludkowski, Waldemar Ludkowski, Maria Ludkowska
	12.00	+ Stefan Ptak, Mieczysław syn, Julian Niewiadomski
	18.00	+ Maria Łabaj /od córki z mężem/
Sobota ŚW. SZCZEPANA 26 grudnia 2009 r.	**7.30**	+ Jan Nowak
	9.00	O opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i o Boże błogosławieństwo w rocz. urodzin dla Maliki
	10.30	+ Helena Krzanowicz
	12.00	+ Antoni Solawa w 25 rocz. śmierci
	18.00	+ Teresa Czepiec /od Róży IX św. Łucji, do której Zmarła należała/
Niedziela Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa 27 grudnia 2009 r.	**7.30**	+ Jan Bartosik i córka Teresa
	9.00	+ Stefania Nowak
	10.30	+ Tadeusz w 5 rocz. śmierci /od żony/
	12.00	+ Teresa Czepiec /od koleżanek/
	18.00	+ Eugeniusz Dykiel w rocz. śmierci

Wszystkim życzymy dobrego przygotowania
do Świąt Narodzenia Pańskiego,
aby można je było przeżyć w pokoju ducha,
życzliwości i rodzinnej miłości.

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach,
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. 12 6260453, e-mail: mydlniki@diecezja.pl,
www.mydlniki.diecezja.pl. Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00
Msze Św. w dni powszednie: 7.00, 18.00,
Kancelaria: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel i świąt.

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 133* 20.12.2009 r.

IV NIEDZIELA ADWENTU

PIERWSZE CZYTANIE z Księgi Proroka Micheasza

To mówi Pan: A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich. Z ciebie wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności. Przeto Pan wyda ich aż do czasu, kiedy porodzi, mająca porodzić. Wtedy reszta braci Jego powróci do synów Izraela. I powstanie, i będzie ich pasterzem mocą Pana, przez majestat imienia Pana Boga swego. Będą żyli bezpiecznie, bo Jego władza rozciągnie się aż do krańców ziemi. A On będzie pokojem. Mi 5,1–4a

DRUGIE CZYTANIE z Listu do Hebrajczyków

Bracia: Chrystus przychodząc na świat mówi: „Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę. W zwoju księgi napisano o Mnie, abym spełniał wolę Twoją, Boże”. Wyżej powiedział: „Ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzechy nie chciałeś i nie podobały się Tobie”, choć składa się je na podstawie Prawa. Następnie powiedział: „Oto idę, abym spełniał wolę Twoją”. Usuwa jedną ofiarę, aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze. Hbr 10,5–10

EWANGELIA wg Św. Łukasza

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza

i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”.

Łk 1,39–45

CREDO - WIERZĘ

Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych.
cz. 13

Chrystus Pan króluje już w świecie przez Kościół, ale jeszcze nie wszystkie rzeczy tego świata są Mu poddane. Chrystus wstąpił do nieba, ale powróci na ziemię, aby doprowadzić do ostatecznego tryumfu dobra nad złem, które w historii świata, jak pszenica i kąkol, rosną razem. Przychodząc na końcu czasów Chrystus osądzi wszystkich żywych i umarłych, objawi ukryte zamiary serc ludzkich i odda sprawiedliwość każdemu człowiekowi w zależności od jego uczynków oraz jego przyjęcia bądź odrzucenia łaski.

Chrystus Królem Wszechświata
Jezus, który wstąpił do nieba, uczestniczy, razem ze swoim człowieczeństwem, w mocy i chwale samego Boga i posiada wszelką władzę w niebie i na ziemi. Wniebowstąpienie jest początkiem Królestwa Chrystusowego, którego Jezus Chrystus jest Panem. Chrystus jako Pan jest także Głową Kościoła, który jest Jego Ciałem – wyniesiony do nieba i uwielbiony Chrystus, po wypełnieniu w do końca swojego posłannictwa, pozostał na ziemi w swoim Kościele. To Królestwo Chrystusa, obecne w Jego Kościele, nie jest jeszcze wypełnione przez przyjście Króla na ziemię. W Królestwo uderzają jeszcze moce zła, nawet jeśli zostały one zwyciężone u podstaw przez Paschę Chrystusa. Królestwo nie jest doskonałe w swojej świętości, mimo to ukazuje swoją obecność przez cudowne znaki, które towarzyszą głoszeniu go przez Kościół.

Oczekiwanie na powtórne przyjście Chrystusa
Chrystus powiedział przed swoim Wniebowstąpieniem, że nie nadeszła jeszcze godzina chwalebnego ustanowienia Królestwa mesjańskiego oczekiwanego przez Izraela, które według proroków miało przynieść wszystkim ludziom ostateczny porządek sprawiedliwości, miłości i pokoju. Czas obecny jest według Chrystusa czasem Ducha i świadectwa, ale jest także czasem naznaczonym „utrapieniami" (1 Kor 7, 26) oraz doświadczaniem zła, które nie oszczędza Kościoła i zapoczątkowuje walkę ostatnich dni. Jest to czas oczekiwania i czuwania na chwalebne przyjście Chrystusa.

To zapowiadane powtórne przyjście Chrystusa w chwale jest bliskie, nawet jeśli nie do nas należy „znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą" (Dz 1, 7). Przyjście eschatologiczne może wypełnić się w każdej chwili, nawet jeśli to przyjście i ostateczna próba, która je poprzedzi, są jeszcze „zatrzymane" do momentu uznania Go przez „całego Izraela" (Rz 11, 26; Mt 23, 39), którego część została dotknięta „zatwardziałością" (Rz 11, 25) w „niewierze" (Rz 11, 20) w Jezusa. Wejście „całości" Izraela (Rz 11, 12) do zbawienia mesjańskiego, w ślad za wejściem „pełni pogan" (Rz 11, 25), pozwoli Ludowi Bożemu zrealizować „miarę wielkości według Pełni Chrystusa" (Ef 4, 13), gdy Bóg będzie „wszystkim we wszystkich" (1 Kor 15, 28).

Ostatnia próba Kościoła
Przed ponownym przyjściem Chrystusa Kościół ma przejść przez końcową próbę, która zachwieje wiarą wielu wierzących. Prześladowanie, które towarzyszy pielgrzymce Kościoła przez ziemię, odsłoni „tajemnicę bezbożności" pod postacią oszukańczej religii, dającej ludziom pozorne rozwiązanie ich problemów za cenę odstępstwa od prawdy. Największym oszustwem religijnym jest oszustwo Antychrysta, czyli oszustwo pseudomesjanizmu, w którym człowiek uwielbia samego siebie zamiast Boga i Jego Mesjasza, który przyszedł w ciele.

Kościół wejdzie do Królestwa jedynie przez tę ostateczną Paschę, w której podąży za swoim Panem w Jego Śmierci i Jego Zmartwychwstaniu. Królestwo wypełni się więc nie przez historyczny triumf Kościoła zgodnie ze stopniowym rozwojem, lecz przez zwycięstwo Boga nad końcowym rozpętaniem się zła, któ-

Coś o świętach przed świętami.
c.d.

Pomiędzy wczoraj a jutrem
Czy narzekania, że dzisiejsze święta to już nie to co kiedyś, nie są konsekwencją zbytniego zapatrzenia się w przeszłość? Cóż, tacy już jesteśmy, że wolimy wspominać albo marzyć o tym, co dopiero będzie, a najtrudniej przychodzi nam cieszyć się tym, co właśnie trwa.
Nawet wśród potraw wigilijnych największy zachwyt kulinarny budzą zazwyczaj wszystkie te, których smak i aromat przypomina nam czasy dzieciństwa. Kiedy już wkraczamy w dorosłe życie i zakładamy własne rodziny, staramy się, choćby tylko raz w roku, przywrócić coś ze świata, który już przeminął. Właśnie dlatego w zakresie potraw podawanych na świąteczny stół większość z nas jest usposobiona niezwykle konserwatywnie. Niekiedy zdarza się nam uczestniczyć w dyskusjach, jaka zupa koniecznie powinna pojawić się na wigilijnym stole: rybna, grzybowa czy barszcz, albo czy makiełki powinno się podawać z bulką czy z łazankami. Czy to, naprawdę, takie ważne?

I tak już jest: jedni zapewniają, że święta bez śniegu pozbawione są uroku, drudzy powiadają, że liczy się tylko żywa choinka, inni muszą mieć w domu choć gałązkę jemioły, jeszcze inni przed Wigilią wyjeżdżają specjalnie na wieś po wiązkę siana, które włożą pod obrus. Czy są to tylko przejawy dbałości o poszanowanie tradycji, czy może zbytnie przywiązanie do drugorzędnych szczegółów?

Wiadomo przecież, że cała otoczka świąt byłaby niewiele warta, gdyby Pan Jezus się nie narodził. Co, oczywiście, nie oznacza bagatelizowania przedświątecznej krzątaniny i towarzyszących jej - odtwarzanych każdego roku - rytuałów. Jeśli tylko potrafimy nie zatrzymywać się wyłącznie na nich, dopomogą nam one w pełniejszym przeżyciu świąt. Ważny jest i obrus, biały jak śnieg i biel opłatka - bo ten kolor jest liturgicznym symbolem światła, czystości oraz chwały - i zieleń świątecznego drzewka, jako symbol nadziei oraz reminiscencja rajskiego ogrodu, a także wszystkie inne, uświęcone tradycją, szczegóły.

Jak dobrze przeżyć święta
Dla rodziny swoistym wyzwaniem jest włączenie do przedświątecznych prac dzieci, aby miały szansę rosnąć ze świadomością, że rodzice również pragną dobrze przeżyć święta i trochę odpocząć. Niechaj więc robią porządki w swoim pokoju, biegają po sprawunki czy wynoszą śmieci. Mogą także wyczyścić wszystkim domownikom buty, poustawiać krzesła przy stole, przygotować Pismo Święte i zaznaczyć stronę, z której przed wieczerzą przeczytamy fragment Ewangelii. I niechaj przygotują śpiewniki z tekstami kolęd - albo książeczki do nabożeństwa z kolędami - oraz znajdą książkę albo artykuł w czasopiśmie, z opisem dawnych obyczajów wigilijnych. Po wieczerzy mogą głośno przeczytać całej rodzinie, w jaki sposób nasi przodkowie świętowali Boże Narodzenie.

A my nie żałujmy gardeł; zamiast słuchać płyt i oglądać program telewizyjny, urządźmy rodzinne kolędowanie. Może przed Pasterką warto znaleźć czas zarówno na wspomnienie tych, którzy już odeszli, jak i na opowieść o Wigiliach sprzed lat czy chwilę interesującej zabawy? Chociaż nie będziemy, jak nasi przodkowie, ciskać kutią o powałę, to możemy zabawić się np. w odgadywanie zagadek, albo przysłów ludowych, pokazywanych gestami przez jednego z domowników; trzeba się tylko wcześniej przygotować. Podobnie podczas świątecznych spotkań z dalszą rodziną: biesiadujmy, wspominajmy i bawmy się. I, rzecz jasna; śpiewajmy wspólnie kolędy, bo kto śpiewa, ten po dwakroć się modli!

Za chwilę zasiądziemy do stołu i przełamiemy się opłatkiem - wigilijnym chlebem miłości i pojednania - życząc sobie nawzajem i całemu światu Miłości, Pokoju i Pojednania, które przyniosło na Ziemię Dzieciątko narodzone w dalekim Betlejem. Przywdziewając świąteczne ubrania, zróbmy mocne postanowienie, że będziemy przez ten wieczór i całe święta dobrzy dla wszystkich i uśmiechnięci. Zapukajmy do drzwi samotnego sąsiada, aby złożyć mu życzenia; może zaprosimy go do wigilijnego stołu i wreszcie ten pusty talerz na coś się przyda? Przypomnijmy sobie, czy nie jesteśmy skłóceni z kimś, komu możemy podać rękę do zgody, nawet jeśli nam zawinił. Bądźmy ludźmi dobrej woli, już czas - Bóg się rodzi!

RG na podstawie www.opoka.org.pl

WIZYTA DUSZPASTERSKA

Niedziela /27.12.2009 r./
1 Ksiądz – od 13.30, ul. Hemara

Poniedziałek /28.12.2009 r./
1 Ksiądz – od 9.00, ul. Krzyżowa od p. Janików, ul. Kamienna, oraz Rząska od p. Duckich, p. Trąbków do p. Kuciów
2 Ksiądz – od 9.00 Podkamycze, Rząska do P. Ptaków

Wtorek /29.12.2009 r./
1 Ksiądz – od 9.00, ul. Balicka od p. Nowaków do p. Górów numery parzyste domów od 170 – 246
2 Ksiądz – od 9.00, ul. Balicka numery nieparzyste od 291 do 325, ul. Brzezińskiego prawą stroną, powrót lewą do p. Galosów

Środa /30.12.2009 r./
1 Ksiądz – od 9.00, Wapiennik, ul. Wierzyńskiego do ul. Myczkowskiego, ul. Balicka numery nieparzyste od 267 do 285 od P. Nowak do P. Lenart
2 Ksiądz **–** od 9.00, ul. Kurozwęckiego prawą stroną numery parzyste i powrót numery nieparzyste

Czwartek /31.12.2009 r./
1 Ksiądz – od 9.00, Osiedle za Stacją Kolejową
2 Ksiądz – od 9.00, ul. Spiczakowa i ul. Balicka numery parzyste od 326 do 292

Sobota /2.01.2010 r./
1 Ksiądz – od 9.00, ul. Zakliki, ul. Balicka od Państwa Zająców do Państwa Pukasów i Wyszogrodzkich
2 Ksiądz – od 9.00, ul. Balicka za torami, ul. Gradowa i dalszy ciąg ul. Balickiej, ul. Godlewskiego

Niedziela /3.01.2010 r./
1 Ksiądz – od 13.00, ul. Myczkowskiego / domy jednorodzinne/
2 Ksiądz - od 13.00, ul. Dolińskiego prawą stroną numery parzyste i powrót lewą stroną numery nieparzyste

KOLĘDA

Poniedziałek /4.01.2010 r./
1 Ksiądz od 17.00 – ul. Myczkowskiego blok 17 / od ostatniej klatki /
2 Ksiądz od 19.00 – ul. Myczkowskiego blok 17 / od pierwszej klatki /

Wtorek /5.01.2010 r./
1 Ksiądz od 17.00 – ul. Myczkowskiego blok 19 / od ostatniej klatki /
2 Ksiądz od 19.00 – ul. Myczkowskiego blok 19 / od pierwszej klatki /

Czwartek /7.01.2010 r./
1 Ksiądz od 17.00 – ul. Myczkowskiego blok 65 / od ostatniej klatki /
2 Ksiądz od 19.00 – ul. Myczkowskiego blok 65 / od pierwszej klatki /

Piątek /8.01.2010 r./
1 Ksiądz od godz. 17.00 – ul. Darowskiego blok 9 / od ostatniej klatki /
2 Ksiądz od godz. 19.00 – ul. Darowskiego blok 9 / od pierwszej klatki /

Sobota /9.01.2010 r./
od 9.00, ul. Balicka od numeru 126 do 144
1 Ksiądz – od numeru 126 i wzrastające,
2 Ksiądz – od numeru 144 i malejące

Niedziela /10.01.2010 r./
1 Ksiądz od 14.00 – ul. Darowskiego blok 15

Poniedziałek /11.01.2010 r./
1 Ksiądz od 17.00, ul. Darowskiego blok 12 A
2 Ksiądz od 19.00 – ul. Darowskiego blok 12

Wtorek /12.01.2010 r./
1 Ksiądz od 17.00 – ul. Darowskiego blok 14
2 Ksiądz od 19.00 – ul. Darowskiego blok 11

Środa /13.01.2010 r./
1 Ksiądz od 17.00 – ul. Darowskiego blok 13
2 Ksiądz od 19.00 – blok przy ul. Myczkowskiego 15, ul. Wierzyńskiego blok 18, 20, 22

Czwartek /14.01.2010 r./
1 Ksiądz od godz. 17.00 – blok przy ul. Wierzyńskiego 9
2 Ksiądz od godz. 19.00 – dodatkowa kolęda

re sprawi, że z nieba zstąpi Jego Oblubienica. Triumf Boga nad buntem zła przyjmie formę Sądu Ostatecznego po ostatnim wstrząsie kosmicznym tego świata, który przemija.
W ślad za prorokami i Janem Chrzcicielem Jezus zapowiedział w swoim przepowiadaniu sąd, który nastąpi w dniu ostatecznym. Zostanie wtedy ujawnione postępowanie każdego człowieka i wyjdą na jaw tajemnice serc. Nastąpi wtedy potępienie zawinionej niewiary, która lekceważyła łaskę ofiarowaną przez Boga. Postawa wobec bliźniego objawi przyjęcie lub odrzucenie łaski i miłości Bożej. Jezus powie w dniu ostatecznym: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili" (Mt 25, 40).

***

Chrystus jest Panem życia wiecznego. Do Niego jako do Odkupiciela świata należy pełne prawo ostatecznego osądzenia czynów i serc ludzi. „Nabył" On to prawo przez swój Krzyż. W taki sposób Ojciec „cały sąd przekazał Synowi" (J 5, 22). Syn jednak nie przyszedł, by sądzić, ale by zbawić i dać życie, które jest w Nim. Przez odrzucenie łaski w tym życiu każdy osądza już samego siebie, otrzymuje według swoich uczynków i może nawet potępić się na wieczność, odrzucając Ducha miłości.

Katechizm Kościoła Katolickiego, red. BK

Ogłoszenia Parafialne

Dziś ostatnia niedziela Adwentu. Roraty w poniedziałek, wtorek i środę o godz. 18.00 - serdecznie zapraszamy zwłaszcza tych, którzy w tym roku jeszcze na Roratach nie byli. We wtorek dzień spowiedzi adwentowej w naszej parafii. Spowiedź Św. od godz. 7.30 do godz. 9.30 rano i od godz. 16.00 do godz. 19.30 wieczorem. Do chorych z Najświętszym Sakramentem udamy się w środę od godz. 8.30. W środę podczas rorat o godz. 18.00 zostanie przekazane do naszej parafii *Światło z Betlejem*, które będziemy mogli zabrać do naszych domów na stół wigilijny.

W czwartek Wigilia Bożego Narodzenia - ostatnie Roraty o godz. 7.00 rano. /o godz. 18.00 nie będzie Mszy Św./ W tym dniu wieczorem zasiądziemy do wigilijnej wieczerzy, którą rozpoczniemy odmówieniem pacierza, czytaniem Pisma Św. /Łk 2, 1-14/ a następnie połamiemy się opłatkiem składając sobie życzenia. Po spożyciu wieczerzy wszyscy śpiewamy kolędy. W Wigilię zachęcamy do zachowania tradycyjnego postu ścisłego. O północy Pasterka - dołączmy do radości pasterzy przy betlejemskim żłobie Bożej Dzieciny. Do uroczystego sprawowania liturgii Pasterki wprowadzi nas nasz chór *Schola Cantorum Mydlnicensis*. Składka z Pasterki przeznaczona jest na Fundusz Obrony Życia SOS. W piątek Uroczystość Bożego Narodzenia. Msze Św. o godz. 7.30, 9.00, 10.30, 12.00 i 18.00. W tym dniu z racji Uroczystości nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. W sobotę Święto Św. Szczepana - pierwszego męczennika. Msze Św. o godz. 7.30, 9.00, 10.30, 12.00 i 18.00. Po Mszy Św. o godz. 9.00 poświęcenie owsa. Składka w tym dniu przeznaczona jest na Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie /dawniej PAT/. W tym dniu odpust w parafii Św. Szczepana w Krakowie. Suma odpustowa o godz. 11.00.

W przyszłą niedzielę Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa. Na Mszy Św. o godz. 10.30 uroczyste błogosławieństwo dzieci.

Dziękujemy Akcji Katolickiej naszej parafii za rozprowadzenie świec Caritas oraz za wykonanie i rozniesienie świątecznych paczek.

Bóg zapłać za ofiary na dekorację świąteczne w naszej świątyni: rejonowi Rząska, rejonowi ul. Brzezińskiego, rejonowi ul. Dolińskiego, rejonowi ul. Zakliki, rejonowi I ul. Balickiej, rejonowi II ul. Balickiej, rejonowi ul. Balickiej i ul. Godlewskiego, rejonowi ul. Myczkowskiego i Wierzyńskiego, mieszkańcom domu ul. Balickiej 291.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi ul. Dolińskiego, a do sprzątania w tym tygodniu w środę po wieczornej Mszy Św. zapraszamy rejon ul. Zakliki.

Modlitwa przy wigilijnym stole

Na stole nakrytym białym obrusem kładziemy Pismo Święte, opłatek, oraz ustawiamy krzyż, i świece (najlepiej Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom). Można też – na znak pamięci o chrześcijanach mieszkających w Ziemi Świętej – ustawić świąteczną ozdobę wykonaną przez rodziny z Betlejem.

Jedno miejsce przy stole pozostawiamy wolne jako znak pamięci o bliskich, którzy nie mogą razem z nami zasiąść do wigilii (np. o zmarłych z rodziny).

Wieczerzę wigilijną rozpoczynamy modlitwą.
W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Ktoś z rodziny zapala świece na stole i mówi:
Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:
Bogu niech będą dzięki.

Teraz zapalamy światełka na choince.

Wszyscy odmawiają: *Ojcze nasz…, Zdrowaś Mario, Wierzę w Boga, Aniele Boży, 10 Przykazań Bożych, Anioł Pański, Pod Twoją obronę* z prośbą o opiekę Matki Bożej na nadchodzący Nowy Rok oraz modlitwę za zmarłych z Rodziny /*Wieczny odpoczynek …/*

Następnie czytamy Ewangelię o narodzeniu Pana Jezusa. Najlepiej wybrać fragment:
Łk 2,1–14

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania.

Modlitwa przed łamaniem się opłatkiem:

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc, kiedy wspominamy pamiątkę Wcielenia Twojego Syna dla naszego zbawienia, zajaśniała blaskiem Twej światłości. Spraw, abyśmy, opromienieni tym blaskiem, z otwartym sercem przyjęli Jezusa jako naszego Odkupiciela. Pobłogosław nas i te opłatki, którymi się podzielimy na znak miłości i przebaczenia. Naucz nas, Panie Boże, dzielić się chlebem, miłością i życzliwością ze wszystkimi ludźmi, a zwłaszcza z tymi, wśród których żyjemy. Obdarz miłością, zgodą i jednością naszą rodzinę. Wlej nadzieję w serca ubogich, samotnych, osieroconych i przeżywających jakiekolwiek cierpienia. W dzisiejszą noc Bożego Narodzenia naszą modlitwą ogarniamy też chrześcijan mieszkających w Betlejem i innych zakątkach Ziemi Świętej. Ty, Panie, znasz ich troski i niepokoje. Widzisz ich osamotnienie i lęk o przyszłość. Słyszysz wołanie o pokój i pojednanie między narodami i wyznawcami różnych religii. Ześlij, Panie, swój pokój na udręczoną wojnami i przemocą Ziemię Świętą. Ulecz z nienawiści serca żydów, muzułmanów i chrześcijan. Pomóż im przebaczyć wzajemne urazy i krzywdy.

Następuje łamanie się opłatkiem.

Modlitwa po wieczerzy wigilijnej
(odmawia jeden z członków rodziny):

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojcze, za Twojego Syna Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten wieczór wigilijny i dary, które spożywaliśmy. Tobie chwała na wieki.

Śpiew kolęd w gronie rodzinnym.

Kolędowe odwiedziny

Do tradycji okresu Bożego Narodzenia w polskich parafiach katolickich należy kolęda, czyli odwiedziny duszpasterskie księdza. Skąd taki zwyczaj? Jaki sens ma ta wizyta?

W czasie swojego ziemskiego życia Chrystus odwiedzał wiele osób: zarówno przyjaciół, jaki i nieznajomych, którzy w czasie wizyty w zaciszu własnego domostwa pragnęli osobiście poznać Cieślę z Nazaretu. Był więc Jezus w domu Piotra, gdzie uzdrowił jego teściową. Odwiedzał Martę i Marię i ich brata Łazarza, którego bardzo miłował i którego wskrzesił. Przybył na wesele nowożeńców w Kanie Galilejskiej, gdzie dokonał pierwszego cudu przemiany wody w wino. Gościł w domu celnika Zacheusza, gościł u Samarytan, odwiedzał wielu zwykłych ludzi. Pan Jezus spożywał posiłek z domownikami, ale przede wszystkim rozmawiał z nimi: zarówno głosił Dobrą Nowinę jak i sam poznawał ówczesnych mieszkańców Palestyny.

Dzisiejsza kolęda jest formą odwiedzin Pana Jezusa naszych domów w osobie księdza. Kiedy kapłan idzie do naszych domów z bożonarodzeniową wizytą duszpasterską, czyni to w imieniu samego Pana Jezusa. To tak jakby sam Jezus odwiedzał nasze domy i mieszkania. Kolęda służy przede wszystkim wspólnej modlitwie kapłana i domowników w domu, który jest (a przynajmniej powinien być) najmniejszym, ale i podstawowym ogniwem wspólnoty Kościoła. Modlitwa jest zasadniczym sensem spotkania księdza i wszystkich domowników.

Kolęda ma też na celu wzajemne poznawanie się mieszkańców parafii: duchownych i świeckich. Zaleca to Sobór Watykański II, kładąc nacisk na poznanie wiernych przez duszpasterzy. Chrystus skierował do swoich uczniów, apostołów i ich następców słowa: "Idźcie i nauczajcie". Apostołowie wykonali ten nakaz z całą gorliwością. Dziś czynią to ich następcy: biskupi, wizytujący poszczególne parafie jak i kapłani w swojej parafii. Idą na spotkanie z wiernymi, aby nauczać, umacniać i błogosławić, ale i poznawać. W początkach chrześcijaństwa, kiedy chrześcijan było bardzo mało na świecie, nie potrzeba się było poznawać, gdyż wszyscy wyznawcy Chrystusa znali się doskonale i pomagali sobie wzajemnie. W miarę rozrastania się religii chrześcijańskiej przybywało wierzących i stało się rzeczą niemożliwą, aby wszyscy znali się choćby tylko z widzenia. Dlatego powstały parafie, czyli mniejsze wspólnoty, aby łatwiej pomóc sobie w trudnościach, podzielić się radościami czy smutkami. W małej grupie łatwiej głosi się Dobrą Nowinę.

Dla jednych wizyta duszpasterska jest kłopotliwym spotkaniem, które zawsze trwa zbyt długo, bo o czym mają rozmawiać z księdzem? Ale też zdarza się, że ta wizyta jest za krótka, bo chcielibyśmy dłużej porozmawiać z kapłanem. Jeśli czujemy potrzebę dłuższej rozmowy z kapłanem, możemy zaprosić księdza na wizytę do naszego domu w innym czasie.

Ksiądz odwiedzający nasze domy może zadać pytanie: "Czy macie Państwo jakieś pytania, sugestie, uwagi pod adresem kapłanów pracujących w parafii?” Odpowiedź na to pytanie pomaga kapłanom lepiej poznać potrzeby parafian. Ksiądz może też zadać pytanie, czym zajmują się domownicy. Te pytania mają służyć bliższemu wzajemnemu poznaniu i nawiązaniu więzi we wspólnocie parafialnej. Warto tu podkreślić, że kapłan rozmawiający z wiernymi o ich sprawach jest zobowiązany do dyskrecji podobnie jak ma to miejsce w sakramencie pokuty.

Pamiętajmy, że przyjęcie kapłana jest także aktem publicznego wyznania wiary, a zarazem znakiem jedności i żywej więzi Kościoła domowego z Kościołem parafialnym, a tym samym diecezjalnym i powszechnym. Wizyta domowa daje kapłanowi możliwość rozeznania, czy rodzina autentycznie żyje wiarą, a tym bardziej, czy ma ciągły kontakt z Kościołem i parafią. Widać to chociażby po przygotowaniu mieszkania i atmosferze domowników w oczekiwaniu na kapłana.

Kiedy domownicy dostrzegą właściwy sens kolędy, która jest przyjęciem w osobie księdza w naszych domach samego Pana Jezusa, kolęda stanie się radosnym wydarzeniem, a nie kolejnym zobowiązaniem.

Tekst powstał w oparciu o „Kolędowe odwiedziny”,
ks. Paweł Staniszewski, www.niedziela.pl . Oprac. BK